

Hei!

Olen uusi täällä mutta halusin kirjautua tänne sillä nämä jutut sopivat täysin oireisiini, joita nyt olen potenuut kohta neljä vuotta. Lievä selän skolioosi on todettu jo röntgenissä aiemminkin mutta mitään tällaisia oireita ei aiemmin ole ollut.

Oireina ovat jomottava särky ristiselän alaosassa, vasemmassa pakarassa, vasemmassa lonkassa ja vasemman jalan jalkaterän pohjan ulkolaidan kirvely - myös jonkinasteinen tuntopuutos vasemman jalan jalkapohjan ulkolaidalla ja säären ulkolaidalla, sekä ajoittain vasemman käden sormien kirvely.

Painoa vasemman jalan päällä on 10 kiloa enemmän kuin oikean jalan päällä. Röntgenkuivissa selässä on todettu voimakas vasemmalle konveksi skolioosi sekä notkoselkäisyys. Ja ylärangassa mutka on tietysti toisinpäin.

Olen nyt juossut neljä vuotta lääkäreillä (vaihtuu täällä terveyskeskuksessa viikottain) ja itse kukin on arvailut vaivojen syyksi erilaisia asioita.

Tutkimuksia on tehty seuraavasti:

- ääreisverenkierron mittaus raajoissa, aivan kunnossa (verenkiertohäiriöt)
- hermoratatutkimusräkki (hermopinteet)
- selän röntgenkuvaus, lonkan röntgen, polvien röntgen, jalkaterän röntgen, ainoa löydös nuoyllämainitut selkähommat
- ristiselän tietokonekuvaus, kunnossa on
- verikokeet mahdollisen korkean sokerin toteamiseksi, kunnossa on

Nyt sitten sama kierros on alkamassa uudelleen eli on tullut ilmoitus uudesta hermoratatutkimuksesta. Mutta itselle on tullut tunne, ettei sieltä nytäkään mitään löydy. Kieltäydyin kokeesta ja sain suututeltua yhden lääkärin lisää.

Sairastin myös aivojen verisuonitukoksen lokakuussa -2002, josta olen kuntoutunut hyvin. Itse kuntoutus Punkaharjulla oli lopussa jo rajua (sählyä, vesijumppaa, lentopalloa, koripalloa ja kuntosalia). Silloin ei näitä oireita ollut vaan ne alkoivat noin kaksi kuukautta sieltä paluun jälkeen.

Välillä jaksan aina olla pätjän äänettä ja kuunnella päivittäistä jomotusta ja kirvelyä, sitten hermo taas pettää ja hakeudun tutkimuksiin. Mutta mitään ei selviä.

Sen näen itsekin röntgenkuivista, että selkäni on vino vasemmalle ja vasemman suoliluuni harja, niin kuin muutkin osat, ovat reilusti alempana kuin oikealla puolen. Ristiluu on taas sivulta katsoen melkein vaaka-asennossa, josta johtuen selkäranka on voimakkaasti notkolla.

Jalat ovat kuitenkin "absoluuttisesti" yhtä pitkät. (Omasta mielestäni)

Ihmettelen sitä kun lääkärit pyrkivät poistamaan vaan oireita eli särkyä, syytä eivät näytä olevan kiinnostuneita etsimään.

Viimeinen vaihe oli oivallus jalkojen pituuseroröntgenistä, pituuseroa 14 mm, vasen jalka lyhempi. Korjauksena eivät suostuneet keskustelemaankaan muusta (fysiatri) kuin korotuspaloista. Pidin kaksi kuukautta mutta vaivat muuttivat paikkaansa ja pahenivat. Lisäksi jäykistyin lisää ja olin todella kuin tönkkösuolattu muikku.

Asun Joensuussa ja täällä päinkään ei taida noita si-nivelten tutkimiseen ja korjaamiseen erikoistuneita tunnu olevan. Tai löytyy montakin, jotka sanovat olevansa mutteivät kuitenkaan sitä näköjään osaa.

Olen aina ollut mielelläni liikkuva tyyppi mutta nyt kävelemistä on kivun vuoksi jo alkanut varoa ja karttaa. Kertokaa, mitä mielestänne olisi parasta tehdä.

jatkuu....

(Fysiatri Turusella 14.3.2007)

Diagnoosi ennen manipulaatiota:

OIKEA lonkka alempana seisten, vasen alempana istuen. Kertoi tämän johtuvan siitä, että korjaan virhettä alitajuisesti vasemmalla jalalla. Vasemmassa suoliluussa voimakas vorlauf, kierreskoliioosi, alaselän lordoosi, vasen olkapää ylempänä.

Se manipulointi oli jännä. Hän rakensi hoitopöydälle telineen korotusjakkarasta, sille tyyny ja viimeksi suojapaperi. Ja minä sitten poikittain sen päälle - suunnittele pallean tasalta koko yläruumis - niin että jalat olivat maassa mutta rentoina ja ilman muun kehon painoa.

Hän asetti oikean kätensä ristiluun päälle, polvensa vasemman pakaran alareunan seutuville ja vasemman kätensä sormenpää hän "kaivoi" vasemman suoliluun yläosan etupuolelle. Sitten hän veti vasemmalla kädellä suoliluun yläreunaa itseensä päin ja piti alareunaa polvellaan sekä ristiluuta oikealla kädellään paikallaan.

Ja minä TUNSIN kun vasen suolilu liukui yläosasta ristinivelessä taaksepäin ja pysähtyi siihen ristiluun "yläkanttin" ja koko lonkan yläpuolinen vasen kehonosa nousi ylöspäin.

Manipulaation jälkeinen tarkistus osoitti suoliluiden olevan sekä seisoessa että istuessa tasan ja tänään olen peilistä useampaan kertaan katsonut, että olkapäiden linja tasoittuu koko ajan ja alkaa olla tasan.

Hieman käsittelyarkuutta eilen illalla ja tänä aamuna vasemmalla, ei paljon. Kävely "vetää" oikealle.

Ja mikä tärkeintä, neljään vuoteen ENSIMMÄINEN PÄIVÄ,, täysin ilman selkäkipua. Jalkaterässä on kirvelyä mutta Markku arvelikin sen kestävän 3-12 kk sillä lihakset puristavat hermoja "entistä muistia" ja uusi lihasmuisti kehittyessään hiljalleen helpottaa tilannetta.

Ollaan muuten saman koulun (Joensuun Lyseo) oppilaita, hän on vain ehtinyt lähteä Tampereelle ennen kuin minä menin kouluun. Mutta tuttavien opettajia löytyi, juttu kävi, aika kului ja taksa laski!

Kesti tai ei mutta tämä yksi päivä ilman kipuja on ollut ihmeellinen.

Ja tuohon viimeiseen lauseeseen viitaten haluan esittää Tonille vilpittömän kiitoksen näistä sivuista, täältä sain myös tiedon Turusesta.

Ja kiitän myös itseäni itsepäisyydestä ja maalaisjärjen käyttämisestä, vaikka muija alkoikin pitää minua jo sekopäänä ja saarnasi minulle "uskoa virallisiin lääkäriarvioihin".

Jälkikommentit Reinolta kuukautta myöhemmin

Lääkärit nyt eivät esittäneet mitään, särkylääkkeitä ja lopulta korotuspaloja. Heitä piti taluttaa kuin "pässä narussa".

Kaksi toteamusta jäi erityisesti mieleen: **"Se (skolioosi) on syy eikä seuraus, eikä sille voi mitään. Ja siitä nämä särkyt johtuvat"**.

Ja toinen: **"SI-nivel ei voi pettää, siinä on niin lujat nivelsiteet, että niillä voi vetää vaikka rekkaa!"**

Fysiatrit hieroivat, OMT: t hieroivat, nykivät ja vääntelivät, kalevalaisista oli eniten hetkellistä apua, he kumpikin tuntuivat tietävän asioista (Toivanen ja Määttä) ja osasivat hyvin hermoratahierontaa mutta nivelkorjaus ei onnistunut. Käsittääkseni manipulointi oli liian kevyttä ja "hellävaraista".

Jos tästä pysyvän avun saan, jää mieleen päällimmäiseksi ihmettelyksi:

Miksi lääkärit ja virallinen lääketiede eivät hanki tietoa lisää, jos sitä heillä ei ennestään ole? Tietoa on kyllä saatavilla.

Ja tämä purkaukseni koskee nyt tukirankavaivoihin erikoistuneita ammattilaisia, sisätautipuolella (aivoinfarkti ja sappikivet/ sappirakon poisto) olen saanut alan lääkäreiltä hyvinkin pätevää apua. Mutta kun näitä selkä- jalka ja käsivaivoja on niin PALJON!

-Reino